

MİNE PİKNİKTE

Mine o gün heyecanla uyandı. Çünkü ailesiyle birlikte ilk kez pikniğe gidecekti. Hemen hazırlandı ve ailesinin yanına gitti. Annesi, babası ve ağabeyi Mine'yi dışarıda bekliyorlardı. Mine ailesine günaydın dedikten sonra onlarla birlikte heyecanla yola koyuldu. Piknikte ailesiyle birlikte leziz yiyeceklerin tadını çıkaran Mine onlarla sohbet etti, top oynadı kısacası güzel vakit geçirdi. Bir ara yanlarına sevimli bir kedi bile geldi. Mine kediyi önce besledi, ardından da kediyle oyunlar oynadı. Daha sonra Mine ağabeyi ile ormanda yürüyüşe çıkmak istedi. Annesi onlara dikkat etmelerini ve geç kalmamalarını tembihledikten sonra Mine ve ağabeyi Mehmet yola koyuldular.

İki kardeş ormanda yürüyüş yaptıktan sonra anne ve babalarına sürpriz yapmak için çeşit çeşit çiçek topladılar. Hatta ağaçların birinde sincap bile gördüler. Ama geri dönecekleri zaman yönlerini şaşırdılar. Mine ağabeyine "Ağabeyciğim annem ile babam hangi tarafta ben nerede olduğumuzu karıştırdım." dedi. Ağabeyi Mehmet "Bilmiyorum kardeşim ben de dikkat etmemişim bu ormanda her yer birbirine benziyor." dedi. Mine korkuyla "Eyvah! Kaybolduk!" diye bağırdı. Mehmet gülererek "Sakin ol Mine'cim kaybolmayız" dedi. Mine "Ama nerede olduğumuzu sen de bilmiyorsun" dedi korkuyla. Mehmet ilerideki karınca yuvasının yanına giderek Mine'yi yanına çağırdı. "Bak Mine'cim karıncalar yuvalarının ağzını güneye doğru yaparken topraklarını kuzeye yığarlar. Buradan yönümüzü bulabiliriz." dedi. Piknik yaptıkları alan kuzeyde kaldığı için kuzeye doğru yürümeye başladılar. Ancak yolda küçük bir göle rastlayınca Mine tekrar korkuyla "Eyvah! Biz gelirken bu göl yoktu, yanlış yoldayız." dedi. Mehmet "Hayır kardeşim doğru yoldayız, şuradaki yosunlu ağaç ve taşları görüyorsun değil mi işte onlar daima kuzeyi gösterir." diyerek kardeşini rahatlatı. Biraz yürüdükten sonra Mine ağabeyini durdurup "Peki ağabeyciğim, ben karınca yuvası ve yosun göremezsem yönümü nasıl bulacağım?" dedi. Mehmet, Güneşi göstererek "Öyle bir durumda Güneşin doğduğu yöne sağ kolunu, battığı yöne sol kolunu uzatabilirsin. Sağ kolun doğu, sol kolun batıyı gösterir. Önün kuzeyi, arkan güneyi gösterir." diye kardeşini tekrar bilgilendirdi.

Mine ve Mehmet sonunda ailesinin yanına geldiler ve onlar için topladıkları çiçekleri onlara hediye ettiler. Ardından Mine bugün ormanda ağabeyi ile gördüklerini, yaşadıklarını ve ağabeyinden öğrendiği bilgileri anne ve babasına heyecanla anlattı. "Her zaman pikniğe gelelim ben pikniğe gelmeyi çok sevdim." dedi. Ve sevinçle bugün için ailesine teşekkür etti.

Kitabın dijital hali:

Bu kitap Öğretim Teknolojileri dersi 2020-2021 Güz Yarı Yılı Dönem Sonu Çalışması olarak 'HB.3.6.3 Doğadan Yararlanarak Yönleri Bulur.' kazanımı doğrultusunda Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sınıf Öğretmenliği öğrencisi Beyza Zeliş Bozkurt tarafından hazırlanmış ve seslendirilmiştir.

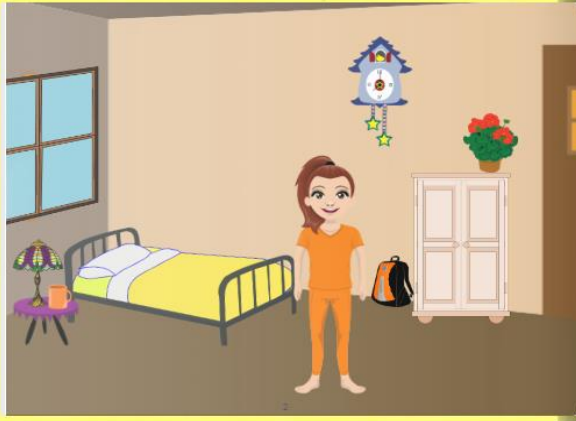
2021-ÇANAĞKALE

storyjumper

Created & published on StoryJumper™ ©2021 StoryJumper, Inc. All rights reserved. Sources: storyjumper.com/attribution

Preview audio:
storyj.mp/aifsnqws5amy

Mine o gün heyecanla uyandı. Çünkü ailesiyle birlikte ilk kez pikniğe gidecekti. Hemen hazırlandı ve ailesinin yanına gitti.

Annesi, babası ve ağabeyi Mine'yi dışarıda bekliyordular. Mine ailesine günaydın dedikten sonra onlarla birlikte heyecanla yola koyuldu.

Piknikte ailesiyle birlikte leziz yiyeceklerin tadını çıkararak Mine onlarla sohbet etti, top oynadı kısacası güzel vakit geçirdi. Bir ara yanlarına sevimli bir kedi bile geldi. Mine kediyi önce besledi, ardından da kediyi oyunlar oynadı.

Daha sonra Mine ağabeyi ile ormanda yürüyüşe çıkmak istedi. Annesi onlara dikkat etmelerini ve geç kalmamalarını tembihledikten sonra Mine ve ağabeyi Mehmet yola koyuldular.

İki kardeş ormanda yürüyüş yaptıktan sonra anne ve babalarına sürpriz yapmak için çeşit çeşit çiçek topladılar. Hatta ağaçların birinde sincap bile gördüler.

Ama geri dönecekleri zaman yönlerini şaşırdılar. Mine ağabeyine "Ağabeyciğim annem ile babam hangi tarafta ben nerede olduğumuzu karıştırdım." dedi. Ağabeyi Mehmet "Bilmiyorum kardeşim ben de dikkat etmemişim bu ormanda her yer birbirine benziyor." dedi. Mine korkuyla "Eyvah! Kaybolduk!" diye bağırdı.

Mehmet gülerek "Sakin ol Mine'cim kaybolmayız" dedi. Mine "Ama nerede olduğumuzu sen de bilmiyorsun" dedi korkuyla. Mehmet ilerideki karınca yuvasının yanına giderek Mine'yi yanına çağırdı. "Bak Mine'cim karıncalar yuvalarının ağzını güneye doğru yaparken topraklarını kuzeye yığarlar. Buradan yönümüzü bulabiliriz." dedi.

Piknik yaptıkları alan kuzeyde kaldığı için kuzeye doğru yürümeye başladılar. Ancak yolda küçük bir göle rastlayınca Mine tekrar korkuyla "Eyvah! Biz gelirken bu göl yoktu, yanlış yoldayız." dedi. Mehmet "Hayır kardeşim doğru yoldayız, şuradaki yosunlu ağaç ve taşları görüyorsun değil mi işte onlar daima kuzeyi gösterir." diyerek kardeşini rahatlattı.

Biraz yürüdüktan sonra Mine ağabeyini durdurup "Peki ağabeyciğim, ben karınca yuvası ve yosun göremezsem yönümü nasıl bulacağım?" dedi. Mehmet, Güneşi göstererek "Öyle bir durumda Güneşin doğduğu yöne sağ kolunu, battığı yöne sol kolunu uzatabilirsin. Sağ kolun doğu, sol kolun batıyı gösterir. Önün kuzeyi, arkan güneyi gösterir." diye kardeşini tekrar bilgilendirdi.

Mine ve Mehmet sonunda ailesinin yanına geldiler ve onlar için topladıkları çiçekleri onlara hediye ettiler. Ardından Mine bugün ormanda ağabeyi ile gördüklerini, yaşadıklarını ve ağabeyinden öğrendiği bilgileri anne ve babasına heyecanla anlattı. "Her zaman pikniğe gelelim ben pikniğe gelmeyi çok sevdim." dedi. Ve sevinçle bugün için ailesine teşekkür etti.

Hikâyenin linki: <https://www.storyjumper.com/book/read/96371626>